

DEVIATA KAPITOLA

Plávali sme a ja som sa snažila preglgať, dýchať. Pokúšala som sa nemyslieť na úlohu, čo ma čaká.

Naozaj môžem zmierniť Krakenov hnev? Mám vôbec na výber?

Priblížili sme sa k lodi – lenže aj Kraken. Stačilo pomyslenie na mamu, na to, ako stojí na palube, a viac ma nebolo treba pobádať. *Musím* to spraviť.

„Pozri!“ Ocko ukázal na dve siluety črtajúce sa vo vode. Archie a Shona!

Archie plával k pánu Beestonovi a ťahal so sebou aj Shonu. „Máme ju,“ oznámil.

Pán Beeston stroho dodal: „Stihli ste to len tak-tak.“

Shona sa vyhýbala môjmu pohľadu. Nemala som jej to za zlé. Po tom všetkom, čo si so mnou preskákala, musí opäť čeliť Krakenovi. Zasa len kvôli mne.

Archie na mňa zaškúlil. „Som rád, že si v poriadku,“ povedal a snažil sa vyčariť na tvári úsmev.

„V poriadku? Prečo si myslíš, že som v poriadku?“

„No tak. Nemáme veľa času,“ prehodil a vyrazil vpred. Shona s Mandy sa pridali ku mne a spolu sme nasledovali ostatných. Ocko plával vpredu s Archiem.

„Chápem, že sa so mnou nerozprávaš,“ povedala som, keď sme prerážali vodu.

Shona na mňa unavene pozrela. „Čo to splietaš?“ spýtala sa. „Myslela som si, že ty sa nerozprávaš so mnou! Zachovala som sa k tebe odporne. Bola som zbabelá a nanič kamoška. Vôbec by som sa nečudovala, keby si so mnou už nikdy neprehovorila ani slovko.“

Chytila som ju za ruku. „Shona, nebola si nanič kamoška! Ak bol niekto nanič kamarátka, tak som to bola ja. Dotlačila som ťa niekam, kam si nechcela ísť.“

Stisla mi dlaň. „Nemala som dopustiť, aby si na seba vzala vinu. Je mi to ľúto,“ povedala. Potom ešte tichšie dodala: „A aj Althei a Marine.“

„Althei a Marine?“

„Nemysleli si, že to naozaj spravíme. Báli sa, že sa dostanú do problémov, preto sa ti stále vyhýbali. Cítili sa príšerne. Mám ti odkázať, že ti všetko vynahradia na večierku na privítanie, keď sa vrátíme.“

Večierok na privítanie. Naozaj ho pre nás ešte zorganizujú? Budem tam niekedy skutočne úprimne vítaná?